

Cílem mé práce bylo poskytnout náhled na problematiku zdanění příjmů plynoucích ze sportovní činnosti společně s problematikou mezinárodního zdanění, zamezení dvojího zdanění a srovnání této problematiky v České republice s daňovými systémy Německa a Švýcarska.

Byly vysvětleny obecné pojmy jako daň, daně přímé a nepřímé a například daňový rezident a daňový nerezident. Dále jsem se představil českou daňovou soustavu, mechanismy fungování daní, zvláště pak daně z příjmu fyzických osob, jejich funkci a způsob výběru. Věnoval jsem se poměrně rozsáhlé problematice mezinárodního zdanění příjmů, snažil jsem se vysvětlit úskalí zdanění příjmu, dosaženého na území jednoho státu, na území jiného státu a s ním souvisejícím pojmem nežádoucího dvojího zdanění. Ukázal jsem rozdíl mezi situacím, kdy mezi danými státy existuje smlouva o zamezení dvojího zdanění, kdy naopak chybí, vysvětlil jsem různé metody přístupu k zamezení dvojího zdanění tak, jak jsou formulovány v příslušných mezinárodních smlouvách. Taktéž jsem se zmínil o vzorových smlouvách o zamezení dvojího zdanění, které byly vydány Organizací spojených národů (OSN) a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Vzorovou smlouvu OECD jsem rozebral podrobněji po jednotlivých člancích. Vzorové smlouvě vydané OSN jsem se tak podrobně nevěnoval z důvodu jejího v současném období již nepříliš častého použití.

Na základě veškerých těchto vstupních informací jsem se poté pokusil nastínit problematiku zdanění příjmů fyzických osob provozujících sport jako své povolání, ale i těch, kteří jsou pouze amatéry, přesto však určitý příjem ze své sportovní činnosti mají. Mezi nejpodstatnější výstupy plynoucí z této diplomové práce patří kategorizace příjmů plynoucích ze sportovní činnosti (jedná se o příjmy, které řadíme do § 6, § 7 a § 10 ZDP), možnosti osvobození příjmu od daně na základě § 4 ZDP v závislosti na výši příjmu a například způsoby aplikace smluv o zamezení dvojího zdanění společně s příslušnými ustanoveními ZDP na příjmy českých daňových rezidentů dosažené ve státě, s kterým má Česká republika uzavřenu takovou smlouvu i opačně na příjmy cizích daňových rezidentů na území České republiky.

V poslední části se tato diplomová práce věnuje problematice zdaňování sportovních příjmů ve Spolkové republice Německo a ve Švýcarsku. V obou uvedených zemích je samozřejmě odlišný daňový systém. Ve Švýcarsku jsou daně vybírány na třech úrovních, kdy hlavně kantony mají v mnoho případech velkou autonomii na spolku, co se týče stanovení výše i výběru daní, což znamená relativně velké rozdíly v daňovém zatížení fyzických osob v různých kantonech, zatímco v Německu, byť jsou daně vybírány také na třech úrovních, míra autonomie zdaleka tak vysoká není. Spolkové země a obce pouze dostávají procenta

z celkové daňové povinnosti poplatníků, a proto se míra daňového zatížení neliší tolik jako ve Švýcarsku. I když je kategorizace zdanitelných příjmů v Německu a ve Švýcarsku samozřejmě také odlišná, v zásadě se obdobné sportovní činnosti zařazují do podobných příjmových kategorií. Příjmy pocházející z individuálních sportů se řadí mezi příjmy ze samostatné činnosti ve Švýcarsku a mezi příjmy z podnikání v Německu. U obou z nich je charakteristická větší míra samostatnosti a zodpovědnosti než u příjmů ze závislé činnosti (Švýcarsko) nebo u příjmů ze zaměstnání (Německo), které se uplatní v případě kolektivních dlouhodobých sportů, kde sportovec vystupuje v pozici zaměstnance a klub v pozici zaměstnavatele.

Při psaní této diplomové práce jsem studoval prameny ze všech tří výše zmíněných zemí a na základě toho se mi potvrdila domněnka o složitosti české daňové úpravy. Toto potvrzuje i každoroční žebříček světových ekonomik, zveřejňovaný Mezinárodní finanční korporací (IFC) a Světovou bankou, který v kategorii daní za rok 2010 zařadil Českou republiku na 128. místo ze 183 zemí, přičemž Německo je na místě 88. a Švýcarsko dokonce na místě 16. Tohoto nelichotivého výsledku dosáhla Česká republika hlavně díky enormní administrativní náročnosti procesu placení daní a složitosti daňového systému vůbec.

Závěrečnou myšlenkou mé diplomové práce je proto naděje, že se daňový systém v České republice zjednoduší, a i když vím, že každý sportovec se má snažit o mety nejvyšší, myslím, že pro "sportovce" Českou republiku bude velkým vítězstvím, pokud se v daňovém žebříčku dostane v blízkém časovém horizontu alespoň na úroveň "soupeře" z Německa.